

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.703 van 20 november 1997

A. 65.513/XIII-75

In zake : **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SOMVILLE,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. André-Philippe VANDESMAL,
advocaat,
place Waressaix 1
7120 Estinnes,

tegen :

1. **de Belgische Staat**, vertegenwoordigd door de Minister van Economie,
2. **de gemeente Erquelinnes.**

Tussenkomen de partijen :

1. **FORET Maurice**,
chemin de Forestaille 4
6530 Thuin,
2. **de naamloze vennootschap FORET MATERIEL**,
rue des Merbes
6560 Erquelinnes.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 8 september 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SOMVILLE de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 16 augustus 1995 waarbij

het sociaal-economisch comité voor de distributie Maurice FORET een vergunning afgeeft om aan de rue de Merbes te Erquelinnes een doe-het-zelfzaak met de naam "SUPERBOIS" te vestigen;

Gezien het op 1 april 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Maurice FORET en de naamloze vennootschap FORET MATERIEL vragen als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 5 april 1996 waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memorie van antwoord van de eerste verwerende partij en de regelmatig uitgewisselde memorie van wederantwoord;

Gelet op het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 16 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 oktober 1997, de datum waarop de zaak tot de terechtzitting van 6 november 1997 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A.-Ph. VANDESMAL, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Ph. DE WISPELAERE, loco Mr. P. FAVART, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. J.-M. VAN DURME, loco Mr. M.-A. LUCAS, advocaat, die voor de tussenkomenende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 11 oktober 1993 geeft het college van burgemeester en schepenen van Erquelinnes de N.V. EUROCONCEPT een vergunning af om aan de rue de Merbes een handelszaak op te richten.

Begin september 1994 vraagt Maurice FORET een vergunning aan om op dezelfde plaats een doe-het-zelfzaak met de naam "SUPERBOIS" te vestigen. Op 9 september 1994 krijgt hij bericht dat men zijn aanvraag heeft ontvangen en op 12 september wordt ze aan het sociaal-economisch comité voor de distributie overgezonden. Op 28 september 1994 voegt Maurice FORET bij het dossier een stuk waarin wordt verklaard dat de N.V. EUROCONCEPT een bouwvergunning heeft gekregen; daarbij vraagt hij "hem te bevestigen of dat stuk voldoende is om het sociaal-economisch dossier volledig te maken". Op 4 oktober 1994 zendt hij een afschrift van die vergunning toe. In een brief van 6 oktober 1994 wordt Maurice FORET ervan op de hoogte gebracht dat het

dossier "volledig" is en dat de termijnen voorgeschreven in de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen ingegaan zijn. Op 7 december 1994 brengt het sociaal-economisch comité voor de distributie een gunstig advies over die aanvraag uit, daarin op 10 januari 1995 gevolgd door de provinciale commissie voor de distributie van Henegouwen. Op de vergadering van 25 januari 1995 beslist het college van burgemeester en schepenen van Erquelinnes de gevraagde vestigingsvergunning te verlenen.

Op 17 februari 1995 bericht het gemeentebestuur de ontvangst van een bouwaanvraag ingediend door Maurice FORET om, nog steeds op hetzelfde perceel, een "industriehal" op te richten; op het terzelfder tijd ingediende "statistisch formulier" staat als "bestemming van het gebouw": "handelszaak"; in het voorafgaand milieu-effectrapport staat "handelshal en parkeerterrein"; op het plan, waarvan een uittreksel is ingediend, is sprake van een "handelszaak".

Van 22 februari tot 8 maart 1995 wordt een openbaar onderzoek gehouden.

Op 8 maart 1995 trekt ("vernietigt") het college van burgemeester en schepenen zijn besluit van 25 januari 1995 in waarbij de vestigingsvergunning is verleend. In de aanhef van die beslissing wordt verwezen naar het besluit van 25 januari 1995 en naar het besluit van 11 oktober 1993 waarbij de bouwvergunning aan de N.V. EUROCONCEPT is verleend, en wordt vervolgens het volgende vermeld :

" Aangezien de twee voormelde projecten betrekking hebben op gebouwen met eenzelfde oppervlakte, namelijk 2000 m², maar met een zeer verschillende bouwhoogte en binneninrichting en derhalve een nieuwe bouwaanvraag moet worden ingediend;

Overwegende dat de nieuwe bouwaanvraag is ingediend op 17-02-1995, maar dat er naar het voorbeeld van arrest nr. 22.775 van de IIIe kamer van de Raad van State d.d. 17-12-82 evenwel een vormgebrek is".

Voorts staat in dezelfde beslissing het volgende :

" Met toepassing van artikel 2 van de wet van 29-06-1975 kan de aanvrager, nadat hij de bouwvergunning heeft gekregen, een nieuwe aanvraag indienen om een handelszaak te mogen vestigen".

De procedure die begint met de aanvraag om een "industriehal" te mogen bouwen, heeft haar beloop en wordt na onderzoek en diverse adviezen op 31 mei 1995 afgesloten met de afgifte van de aangevraagde vergunning.

Op 28 juni 1995 schrijft G. DE VOECHT, directeur-generaal bij het Ministerie van Economische Zaken en voorzitter van het sociaal-economisch comité voor de distributie, aan J.-P. TONDREAU, algemeen directeur van "SUPERBOIS", dat de hele procedure niet behoeft te worden overgedaan en dat het college van burgemeester en schepenen een nieuwe vergunning kan afgeven.

Op 27 juli 1995 schrijft Maurice FORET een brief aan de voorzitter van het sociaal-economisch comité voor de distributie; hij verwijst naar de aanvraag om een vestigingsvergunning en schrijft dat in het desbetreffende ontvangstbewijs van 6 oktober 1994 staat dat het dossier volledig is. Aangezien hij voorts vaststelt dat het college van burgemeester en schepenen hem 290 dagen later nog geen beslissing ter kennis heeft gebracht, verzoekt hij het sociaal-economisch comité over zijn aanvraag uitspraak te doen, met toepassing van artikel 11, § 4, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen.

Op 16 augustus 1995, "aangezien het college van burgemeester en schepenen van Erquelinnes geen beslissing heeft genomen", staat het sociaal-economisch comité voor de distributie Maurice FORET toe aan de rue de Merbes te Erquelinnes een doe-het-zelfzaak "SUPERBOIS" te vestigen "overeenkomstig de aanvraag die op 6 oktober 1994 is ingediend". Dit is de bestreden handeling. Ze is op 23 augustus 1995 aan Maurice FORET ter kennis gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist omdat de verzoekende partij moet bewijzen dat zij de artikelen 54 en 130 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen in acht neemt;

Overwegende dat de verzoekende partij bij het dossier het uittreksel uit de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 1984 heeft gevoegd waarin haar oprichtingsakte is bekendgemaakt, die inzonderheid Michel HORGNIES de bevoegdheid verleent om namens de verzoekende partij in rechte op te treden; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partij het tweede middel van haar verzoekschrift ontleent aan de schending van artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen; dat zij betoogt dat de vestigingsvergunning alleen kan worden verleend als de bouwvergunning machtiging verleent om een gebouw voor handelsdoeleinden op te richten en dat die voorwaarde pas is vervuld wanneer de bouwvergunning betrekking heeft op een industriehal, wat in casu het geval is; dat zij vermeldt dat in de artikelen 171 tot 174 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (W.W.R.O.S.P.) een onderscheid wordt gemaakt tussen industriële bedrijven en handelsbedrijven;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het middel feitelijke grondslag mist, omdat het college van burgemeester en schepenen op 11 oktober 1993 wel degelijk een vergunning heeft afgegeven om een handelszaak op te richten;

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen als volgt luidt :

" De ontwerpen van handelsvestiging, bedoeld in artikel 1, § 1, a, zijn onderworpen aan een machtiging verleend door het college van burgemeester en schepenen hetzij voor het gebruiken van de bouwvergunning afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving op de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, hetzij voor het uitvoeren van de ontwerpen wanneer geen afgifte van bouwvergunning vereist is";

dat de artikelen 7 tot 11 van dezelfde wet een procedure organiseren die als volgt verloopt : vestigingsaanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen, advies van het sociaal-economisch comité voor de distributie en, als dat gunstig is, het advies van de provinciale commissie voor de distributie en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen met, als die beslissing uitblijft, beroep bij het sociaal-economisch comité;

Overwegende dat de bouwvergunning volgens de wettelijke regeling slechts ten uitvoer kan worden gelegd als op het einde van de bovenvermelde procedure een vergunning wordt afgegeven; dat normaal dus eerst een bouwvergunning moet worden afgegeven en dat pas daarna een vestigingsvergunning kan worden aangevraagd;

Overwegende dat Maurice FORET zijn aanvraag om een vestigingsvergunning heeft gevoegd bij de vergunning om een "handelszaak" op te richten die op 11 oktober 1993 aan de N.V. EUROCONCEPT is afgegeven;

dat uit geen enkel stuk blijkt dat die vergunning binnen een jaar na afgifte ten uitvoer is gelegd of verlengd, zodat ze met toepassing van artikel 49 van het W.W.R.O.S.P. sedert 11 oktober 1994 is vervallen; dat het advies d.d. 7 december 1994 van het sociaal-economisch comité voor de distributie en het advies d.d. 10 januari 1995 van de provinciale commissie voor de distributie van Henegouwen eveneens vervallen zijn omdat ze op grond van een vervallen bouwvergunning zijn verstrekt; dat het sociaal-economisch comité voor de distributie zich op 16 augustus 1995, toen het de bestreden beslissing heeft genomen, dus a fortiori niet op die vergunning had mogen baseren;

Overwegende dat de voorzitter van het sociaal-economisch comité en de verzoekende partij ervan uitgegaan lijken te zijn dat de vestigingsaanvraag moest worden gevoegd bij de vergunning om een "industriehal" te bouwen die op 31 mei 1995 is afgegeven, maar dat uit artikel 2 van de wet van 29 juni 1975 blijkt dat de vestigingsvergunning die bestaat uit "een machtiging (...) voor het gebruiken van de (afgegeven) bouwvergunning" van na de afgifte van de bouwvergunning moet dateren; dat, gesteld dat de procedure om die vergunning te krijgen ingesteld kan worden voordat de bouwvergunning is afgegeven, de instanties die tijdens die administratieve procedure om advies zijn verzocht, zich evenwel op basis van de uit te voeren vergunning moeten uitspreken; dat zulks niet mogelijk is als alle adviezen vóór de afgifte van de bouwvergunning zijn uitgebracht; dat het sociaal-economisch comité voor de distributie, wanneer het wordt verzocht om uitspraak te doen met toepassing van artikel 11, § 4, omdat het college van burgemeester en schepenen geen beslissing heeft genomen, zich altijd moet uitspreken op basis van dezelfde aanvraag als die op basis waarvan het college zich had moeten uitspreken;

Overwegende ten overvloede, nog steeds in dezelfde veronderstelling, dat uit hetzelfde artikel en uit de parlementaire voorbereiding van de wet blijkt dat de vergunning voor een handelsvestiging alleen kan worden afgegeven als de bouwvergunning toestemming verleent om een gebouw voor handelsdoeleinden op te richten; dat de bouwvergunning die op 31 mei 1995 is afgegeven, de bouw van een "industriehal" toestaat; dat in de artikelen 170 tot 174 van het W.W.R.O.S.P. een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen industriebedrijven en handelsbedrijven en dat niets Maurice FORET ertoe machtigde om eenzijdig de bestemming te wijzigen die in de vergunning die hij had gekregen aan zijn eigendom was gegeven;

Overwegende dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen;

Overwegende dat de tussenkomende partijen door de brief d.d. 28 juni 1995 van directeur-generaal DE VOECHT zijn misleid omtrent de te volgen procedure en dat de kosten voor de verzoeken tot tussenkomst derhalve ten laste moeten komen van de eerste verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 16 augustus 1995 waarbij het sociaal-economisch comité voor de distributie Maurice FORET een vergunning afgeeft

om aan de rue de Merbes te Erquelinnes een doe-het-zelfzaak met de naam "SUPERBOIS" te vestigen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 10.000 frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op twintig november 1900 zevenennegentig door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.